

него и му съобщих за рѣшенъето си. Той ме поизглежда тѣй малко подозрително, повѣздъхнѣх глухо и ми каза: Добрѣ, синко, като искаш, работа ще се намѣри и за тебе, и аз се успокоих, макар и да се унижих. Сега поне нещеше брат ми да ме гледа на криво и да мисли че се хранѣх на неговий гърб, а това бѣ доволно за мене тогаз.

Аз мислях и вѣрвах че даскаллѣк'а се отърва от мене и с' сърдце слѣдувах казанджилѣк'а, както ме бѣ съвѣгивал от Долня-Махла Дѣдо Григор Табак'а, но се не се оставях от мисльта, кога ми прилегне, да отворѣх работа на Неофита и Костака. Наистина, че врѣстниците ми се смѣяха като ме гледаха казанджия. Така също ми се присмиваше и Даскал Пеню Давидов, който си позволи даже един ден, когато ме срѣщнѣх с'бѣкел'а за вода, да ме пита защо не съм си окачил и сахат'я на гърди. Ний се понаядахми с' Даскал Неня и аз се му казвах да напусне училището че да се сподоби Търновото с' по-добър учител, а той ми подгатваше нѣкои слободии от минѣлий ми даскалски живот. Само Даскал Никола Златарски се отнасяше по-човѣшки с' мене, не вѣрваше че ще останѣ вѣчно казанджия и даваше ми каквито книги имаше за прочит. Той най напрѣд ми обади че прѣз Търново щѣл да мине Султан Абдул Меджид. При тая новина, населенъето, което беше писнало от Неофита, поиска да се възползува от това рѣдко събитие за да се отърве от него. Станѣ цѣло движение по Търновско да се пишѣт и подписват прошения против него, и сам чрѣз моя рѣчка се подписаха и подадоха двадесет такива желби които и подѣйствуваха за отстраненъето му, но аз никак не мислях че ще излѣзѣх от Търново прѣди Неофита и тѣй скоро ще напуснѣх казанджилѣк'а и ще се вѣрнѣх пак на даскаллѣк'а. Ето това как станѣ.

Като имах намѣрение да не напускам бащини'я си занаят аз прилѣжно бѣх се заловил за него, изпълнявах всичко което се искаше от мене, духах испърво малкитѣ мѣхове, ходях с' менчето за вино, носях с'бѣкел'а вода, наскоро зех да духам и голѣмитѣ мѣхове, зел бѣх да удрям и мазилото, а, кога нѣмаше баща ми, удрях и от аралѣк'а: с' една дума в' растоянъе нѣщо на 6 мѣсеца бѣх до толкоз успѣл в' занаят'а щото на до годината тѣкмих да земам 500 гр. хак. Но аз съм имал един неприятел от сѣщитѣ бащини ми работ-